

DOLNO- POČERNICKÝ Listek



Úvodník

Vážení čtenáři a čtenářky farního DoPoLí, milé děti!

Po delší době si můžete prohlédnout, kdo umíte, tak i přečíst :-)) druhé letošní číslo. Najdete v něm jak pravidelné rubriky, tak i žhavé zprávy z nejnovějších aktivit. Děkuji Vám všem, kdo jste se odvážně chopili pera či spíše klávesnice. Děkuji Vám za Vaši ochotu, námahu a čas. Ať je Vám radostí a odměnou vědomí, že „...cokoli jste udělali pro jednoho z mých bratří, pro mě jste udělali!“, jak praví Pán (Ježíš samozřejmě). Děkuji Vám tedy jménem Ježíšovým, za všechny bratry a sestry, pro které jste napsali své příspěvky. Ujišťuji Vás, že Pán Vám nezůstane nic dlužný.

Těší mě, že naše prožívání víry není omezeno jen na kostelní zdi. Ze všech Vašich článků je dobře poznat, že projítím kostelních dveří směrem ven po nedělní bohoslužbě se Vaše prožívání víry v Krista neodebírá na „zasloužený odpočinek“, nýbrž se naplňuje Vaším životem. Také slova kněze před propuštěním lidu z bohoslužebného shromáždění „Jděte ve jménu Páně!“ přece znamenají JDĚTE, PROTOŽE PÁN VÁS POSILÁ DO SVĚTA. Latinské „Ite, missa est!“ můžeme přeložit: Jděte, jsouce posláni! Jsme tedy vyslanci samotného Pána v tomto dnešním světě.

V uplynulém měsíci květnu jsme mnozí prožili farní pouť a navštívili Nepomuk a místo narození svatého Jana. O den později jsme pak mohli být svědky radostné události, kdy v naší obci požehnal salesiánský biskup Kája Herbst jeho (Janovu – pozn. red.) moderní sochu stojící u mostku přes Rokytku, a pak ještě s námi setrval u pohoštění a v družném rozhovoru v klubu místního ÚMČ. Ostatně sochy sv. Jana Nepomuckého jsou často stavěny v blízkosti mostů přes říčky naše i toky světové. Umučený generální vikář Pražské arcidiecéze je výmluvný svědek věrnosti Kristu i církvi. Nemusí říkat nic, za něho mluví Kristus na kříži v jeho náručí. Ten Kristus, který je jediným funkčním mostem mezi Bohem a všemi lidmi. Snažme se tedy o totéž: být mosty, které spojují naše bližní s Bohem. Náš svatý patrono Jene, oroduj za svůj národ!

Váš duchovní pastýř Pavel Dominik Hertl, SDB

... a ještě trocha pouzie

O pouti ke svatému Janu:

Byl rozkošný 16. květen,

16. květen - naší farní pouti den,

v ten ranní čas zval nás ku pouti farní zvonku hlas,
i pozvedli jsme k Boží chvále svůj hlas.

Nás bez dvou právě třicet bylo,
a těm, jimž se dosti časně vstáti poštěstilo,
hle těmto nám se všem tuze zalíbilo,
na pouť do Nepomuku se vybrali

a tam pak v úctě Janu svatému zpívati.

A co dále přihodilo se nám k Boží chvále?

Když času do začátku mše bylo již namále,
tu vysadil nás Euro-line kočár k nepomucké bráně,
my pak v rychlosti se brali k Janu, ve chrám Páně.

Tam, kde slavný kraján spatřil prvně světlo světa,
není v čase našem po tom domě ani veta

a jen v žule napsal ve třech řečech napsán jest:

„Zde narodil se svatý Jan mučedník“,
ont' ochránce náš, patron vodních cest.

K poutníkům vlídná slova kněze doléhají,
do dávných dob se ve vzpomínkách dostávají,
do dávných věků a zašlých časů,
jichž jsme zdáli mohli spatřit krásu.

Pak dodali jsme jídlem tělu sil
a každý z nás se v duchu připravil,
že poputujem zas o kousek dál,
někdo po svých, jiný kočár sobě vzal,
tam, kde poblíž slavný Klášter stál.

Na místě samém jenom trosky jsou,
v nich my pronesli jsme modlitbu svou,
na hřbitově u kaple Markéty svaté
a vraceli se k Nepomuku o půl páté.

Už jen pouhý odjezd domů zbýval snad, a!
vtom se v chrámu u Jakuba otevřela vrata.
Nikdo menší než kněz Vít Holý to není,
mile zve nás dovnitř, k posezení,
kde on sám nám podal skvělé vyprávění.

O slávě místa zrodu Johánka tu z Nepomuku,
Hoře Zelené, pak o tomto „Jakubově“ chrámu,
a než konečně jsme stiskli sobě ruku,
požehnal nám pater obr k cestě z Nepomuku.

za vydatné pomoci paní Marcely Krňávkové napsal P.Pavel Dominik Hertl,SDP

Jesenické olympijské hry 2009 aneb předchaloupková víkendovka



V pátek 29. května jsme uspořádali cestu do Jesenice, abychom se mohli zúčastnit Jesenických olympijských her 2009. A tak se naše skupina olympioniků, tvořená asi třiceti kluky z Horních a Dolních Počernic, vydala do olympijského města z Hlavního Nádraží v Praze. Ačkoliv byla cesta i pro trénované olympioniky značně obtížná, protože jsme museli přestupovat z vlaku do vlaku ještě dříve, než jsme vůbec vyjeli, dorazili jsme ve stejném počtu, jako jsme vyjeli, což se dá považovat za velice úspěšné. Po příjezdu nás čekala večere, připravená zkušenými olympijskými kuchařkami, aby byli olympionici připraveni podávat světové výkony. Jelikož se někteří sportovci zatím neznali, probíhaly v pátek večer pouze seznamovací disciplíny. V sobotu ráno ale už nic nebránilo tomu, aby, po krátké procházce, byla olympiáda slavnostně zahájena. S olympijským ohněm dorazil až do Jesenice Andrew Rack, který pozdravil a uvítal všechny sportovce. Jelikož

je čekaly náročné sportovní disciplíny, bylo třeba se patřičně rozcvíčit pod profesionálním vedením amerického atleta. Po zahájení se olympionici rozdělili do družstev a ve skupinách hráli olympijský fotbal, klobouk a střídali z luku. Po obědě a poledním klidu jsme se vydali na krátkou odpolední procházku po okolí Jesenice. Následovaly závody v jachtingu, kdy si každý olympionik vytvořil svou loď, se kterou pak soutěžil v jednotlivých disciplínách. Je nezbytné, aby v centru olympijské vesnice bylo čisto a uklizeno, a proto jsme se vydali uklidit své pokoje. Po večeri už jsme si jen zahráli



společenské hry a šli jsme spát, protože vrcholoví sportovci musí mít dostatek odpočinku. Druhý den ráno proběhlo po snídani zakončení olympiády, které nenechalo žádného sportovce neoceněného za jeho grandiózní výkony a tak jsme se po mši svatě a dobrém obědě mohli vydat zpět do Prahy, olympionici ke svým fanouškům a pořadatelé domů.

Olympijský výbor zastupovali
Daniel Herian - předseda
Ondra Regál - místopředseda pro sport
Pavel Herian – místopředseda pro ekonomiku a marketing
Standa Čihák – generální sekretář
Jindra Regál – komise „fair play“
Jenda Papoušek – komise „fair play“
Bohdanka Jakubcová – zdravotnice, kuchařka

Jindra Regál



SKAM

www.iskam.cz

V sobotu 20. června 2009 se uskuteční pár metrů od kostela – v areálu školy Dolní Počernice – již čtvrtý ročník SKAMu (Setkání křesťanské aktivní mládeže). Sjede se okolo stovky mladých lidí, kteří budou soutěžit ve fotbalu, florbalu, volejbalu či atletice o putovní poháry. Sportovní program se zakončí rockovou mší, která začne v 18 hodin ve Starém

mlýně (naproti faře) a na kterou jste srdečně zváni.

Jelikož je SKAM nezisková akce, chceme Vás poprosit o pomoc. Především o modlitbu za zdárný průběh celé akce. Dále prosíme o pomoc „žaludeční“, formou obohacení švédských stolů při závěrečné oslavě (zelenina, čalamády, pečení sladké, slané...). Případné pochutiny přineste v pátek (19. června) okolo 18 hodiny na faru či pak následně během celé soboty. A v neposlední řadě prosíme o pomoc finanční. Na peněžitě dary můžeme pro zájemce vystavit potvrzení o daru.

Děkujeme moc a přijďte se na nás podívat a povzbudit sportovce!!!!

V rámci akce SKAMu Vás zveme na večerní koncert křesťanské kapely Michael, který se uskuteční 20. června od 20⁰⁰ v Dolních Počernicích ve starém mlýně. Vstupné dobrovolné.

Těšíme se na vás!!!



organizátoři SKAMu

Pro ženy

Chci se s Vámi podělit se o duchovní zážitek. Již podruhé jsem se zúčastnila tzv. „Soboty pro manželky“, které pořádá Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském. Setkání probíhá v budově Teologické fakulty v Praze Dejvicích a sjíždí se tam manželky i ze vzdálenějších míst naší republiky.

Jsou to rekollece šité na míru právě ženám, což z nich činí obrovský duchovní přínos.

Určitě není jednoduché se „utrhnout“ od rodiny na celý den a hlavně od malých dětí, ale mohu s klidným svědomím prohlásit, že to stojí za to.

Na podzimní rekolleci přednášející pater P. Vojtěch Kodet, O.Carm. Doporučoval knihu *Úchvatná!* autorů – manželů John a Stasi Eldredge. Jen jsem si zapamatovala jméno a pak ta událost zapadla do propadliště běžného života a nakonec se ta kniha dostala ke mě jinou cestou. Stojí za pozornost! A pro vaše drahé polovičky napsal stejný autor knihu *!Pozor, srdce muže!*. Opět velmi užitečné čtení, i pro matky chlapců.

Neberte tento příspěvek jako agitaci pro cokoli, ale myslím si, že by se člověk měl podělit o dobré věci, obzvlášť když ho to přiblíží k Bohu...

Vlasta Rybánska

Vojkov

www.vojkov.savici.cz

O prodlouženém víkendu 30. dubna - 3. května 2009 jsme si nemohli nechat ujít krásné počasí a proto jsme vyrazili na Vojkov udělat nějaký ten kus práce. Jenom na začátek vás seznámím s tím, o jakou akci se jednalo.

V malebné vesničce Vojkov se nachází fara, jejíž stav není zrovna v nejlepším stavu a proto vznikl projekt *Vojkov – Projekt mladých nejen mladým*, který má za cíl seznamovat mládež z celé republiky skrze práci. Jelikož se to prozatím rozjíždí, jezdí na tuto faru pouze naše spolčo (ale časem se to snad změní J).

Aktivní pracanti přijeli již ve čtvrtek pozdě večer a velcí sportovci dojeli v pátek na kole rovnou k obědu (je to pěkná fuška dát šedesát kilometrů za dopoledne). Celkem se nás sjelo pět „chlapů“, kteří pracovali na náročnějších činnostech, a tři děvčata, která byla spíše viděna v kuchyni či robila drobné páce.

Jelikož času bylo velice málo a akce Vojkov je jednou za půl roku, vstávalo se již v sedm hodin a chodilo se spát pozdě večer, jelikož práce končila až okolo deváté večer.

A co se vše stihlo? Protože naši pracanti si mákli, a jejich mužná těla pracovala celý den pouze s přestávkami na jídlo, udělalo se díky tomu hodně práce – střecha nad kůlnami byla opravena, zahrada posekána, strojky zamulčovány, půda kompletně upravena pro pobyt chaloupek včetně nové podlahy, vyměněna skla, sklep byl vybiten, okna umyta, dveře natřeny, díry na chodbě opraveny.



Jakub
Ferda - ravenec – práce všeho druhu

Po práci byli všichni řádně vyhládlí, takže se vrhli na jídlo, které během pár minut zmizelo – tak vděčné jedlíky svět ještě neviděl! Ale

vybíjená s „místňáky“



hlad je nejlepší kuchař
aneb po práci chutná i ze země

abychom jenom nepracovali, seznámili jsme se také s tamními dětmi, se kterými jsme si zahráli vybíjenou.

V neděli jsme ještě dodělávali pár drobností a jelikož jsme toho museli ještě hodně uklízet, odjížděli jsme domů až v sedm hodin večer. V autě vládla únavová nálada, takže cesta proběhla v klidu a všichni jsme se vrátili v pořádku domů.



Uběhl další z mnoha Vojkovů. Již se ale připravuje další, který by se měl uskutečnit někdy na podzim.

Marie Jakubcová

Velkolepá akce – hasiči na oratoři

www.savici.cz/orator



Zdravím všechny fandy vody, velkých aut a hlavně odvážných hasičů!

Právě se nacházím u školního hřiště v Dolních Počernicích a to v neděli 24. května 2009. Musel jsem si dát rychlejší oběd, jelikož již ve 14⁰⁰ se zde scházejí děti a rodiče z místní farnosti, aby shlédli velkou podívanou. Na salesiánskou oratoř, která se koná každou neděli odpoledne a kde se hrají v tělocvičně nejrůznější hry, přijali pozvání dobrovolní hasiči z Klánovic. Jak dodává jedna členka organizačního týmu Bóďa: „Dohadování bylo náročné – hlavně termín a kde by se tato akce měla uskutečnit, ale nakonec se vše podařilo.“

Přesně ve dvě hodiny zvedáme kotvy a přesouváme se na plácek, který se nachází blízko výběhu koní. Tam na nás již čeká hasičské auto.

Děti se k němu s velkou radostí vrhají a ze všech stran si ho prohlížejí. Mě ohromuje hlavně velikost tohoto červenobílého monstra, které má plno okýnek a přihrádek, kde se nacházejí nejrůznější předměty.

Ale to už vyskakují z auta čtyři chrabří hasiči, kteří nás budou doprovázet následující dvě hodiny. Vše zahajuje jejich kapitán Tomáš Zamazal, jehož můžete znát z reklam na 112.

„Vítáme vás děti na dnešním odpoledni. Na začátek bych vám něco řekl o výstroji hasiče, o autě a o všem, co se v něm skrývá, a na konec bude možnost si vyzkoušet stříkání z hadic.“ Při posledních slovech se dětské (a kolikrát i rodičovské) obličejové rozjasní a netrpklivě očekávají slíbenou aktivitu.

Kapitán Tomáš přesně a věcně vysvětluje vše o oblečení hasiče, jaké jsou druhy, k čemu co slouží, z jaké látky se to skládá a v čem jsou úskalí. Pokud není něco řečeno, děti se nebojí optat a odpověď okamžitě přichází. Mladší bratr šéfa hasičů Jirka, který pomáhal dohadovat celou tuto akci, neváhá ozkoušet si plnou výstroj hasiče. Oblékání mu tedy trvá trochu déle, takže než by se ošatil, celý dům by shořel, ale nevzdává to a po pár minutách je v plné polní. Snaží se uběhnout pár metrů, ale výstroj je tak těžká, že po pár krocích přestává. Jak sám říká při svlékání výstroje: „Je v tom neuvěřitelné vedro a běhá se v tom špatně. Nechápu, jak v tom můžou pohotově vybíhat třeba schody v baráku.“ Na otázku, zda nezávidí svému bratrovi odpovídá: „To víte, že tak trochu si přeji také jezdit takovým krásným autíčkem a zachraňovat lidi. Ale zase tak moc mě to neláká. Raději se hrabu v počítačích.“



Děti si mezitím zkouší helmy, dýchací masky či šmejdi po autě.

Jelikož již čas pokročil, přichází to nejdůležitější – přesun na plácek u konečné stanice autobusu 163. Ale jelikož je to docela daleko, můžeme se svést v hasičském autě! A to je něco! Jede se asi na tři várky, protože tu je hodně zájemců. I když cesta trvá pár minut, je to nezapomenutelný zážitek. Není to ale žádná legrace, celé auto sebou slušně hází. Děti celou cestu provolávají „HOŘÍ, HOŘÍ, HOŘÍ!!!“.

Když jsou všichni dopraveni na místo, začíná show. Vytahují se hadice, vodní dělo a děti si můžou začít zkoušet, co obnáší hasit oheň. Největší zájem je o vodní dělo, které se nachází na střeše auta a které stříká nejvíce a nejsilněji.

Ale najednou je slyšet nepříjemná zpráva, při kterých se obličeje mění v nechápvavý výraz. „Došla voda v cisterně,“ hlásí jeden z hasičů. Všichni se už loučí se stříkáním, ale udatní hasiči neztrácejí hlavu a začínají jednat. Vezmou hydrant a jdou se napojovat na potrubí, které se nachází uprostřed silnice, takže auta to mají v nynější situaci trochu těžší. Nádrž se plní a děti mohou opět kropit pole. Za chvíli vypadají všichni jakoby se prohnala nad námi nějaká bouřka. Ani já nejsem ochuzen a zkouším si držet hadici a při tom kropit. Musím ale uznat, že to je náročné – držet hadici, směřovat ji a měnit trysk vody. Nechápu, jak se to dá zvládnout.

Pozorují malé budoucí hasiče, jak nadšeně zkouší vše, co se namane, ale najednou z auta vytékají proudy vody a silnice se rázem mění v potok.

„Klid. To jen nádrž trochu přetekla,“ konstatuje jeden z hasičů.

Pomaloučku vše končí, hasiči sklizejí nařadí a děti se bolestně loučí. Ještě než se rozpouští tato akce, děti děkují hasičům předáním bonboniéry a malé konvičky na zalévání podepsané ode všech účastníků, aby měli hasiči další pomoc při hašení.

„To byla naprosto úžasná akce, doufám, že se to někdy zopakuje,“ slyším, jak říkají malí nadšenci. Při otázce, co se jim líbilo nejvíce, vyprávějí: „To auto! Jak je velké a má tolik okýnek a taky cesta v něm byla super“. „Já zase vodní dělo. To byla fakt pecka! Jak to stříkalo až někam do dálí...“ A druzí zase zvažují, že se jednou dají k dobrovolným hasičům.

Pomaloučku se loučíme a odjíždíme domů. Já odjíždím s pocitem nevýslovného štěstí. Byl to zážitek, na který nezapomenu do konce života. S určitostí mohu tvrdit, že se to líbilo i rodičům, hlavně tatínkům, kteří se vrátili do dětských let a mohli si vyzkoušet něco nového.

Doufám, že se podaří někdy v budoucnu uskutečnit podobnou akci.

Fotky a videa z akce naleznete na našich webových stránkách www.savici.cz/orator.

Loučí se s Vámi vodní nadšenec Kubík



Zpráva z Farní dámské jízdy

Tak jsme v sobotu 30. května 2009 zase po roce vyrazily na Farní dámskou jízdu na Sázavu. Počasí bylo pod psa, uměly jsme si představit už jen o málo horší (a to máme všechny jistě bujnou fantazii). Asi nejedna z nás do poslední chvíle tajně doufala, že přijde od hlavní organizátorky Marcely e-mail, že se akce z důvodu nepříznivě počasí ruší. Ale nestalo se tak. Lodě byly objednané, a tak jsme statečně v počtu 17ti vodaček (8 lodiček) vypluly asi v 10 hodin z Čerčan.



Naštěstí v každé rodině se našly nějaké přebytky „tekutých svetrů“, které nejdou tolik na odbyt, ale na vodě se v dešti náramně hodí. Zvláštní poděkování patří panu Honzovi Štefanovi, který podpořil výpravu celou (plnou) lahví, takže možná díky němu jsme neumrzly a doufejme ani žádnou z nás nedostihla rýma.

Celou jízdu jsme všechny celkem v pohodě zvládly, a když se nebe převážně drželo hesla: „Jen houšť a větší kapky“, my jsme se snažily držet v duchu hesla: „Dělej, jako že nic“. Takže žádný déšť, žádná zima, jen dobrá nálada, která se ještě posílila při zastávce v hospůdce v Nespekách. Dokonce byla i chvilka na krátký příjemný pokec (chcete-li sdílení).

I když naše dámská jízda nese název „Farní“, hranice farnosti Dolní Počernice daleko přesahovala, a tak jsme se i navzájem více seznámily s „holkama“ z blízkého i vzdálenějšího okolí, což je fajn.

Nezbývá než poděkovat Marcelce Krňávkové za to, že opět tak skvěle zorganizovala celou akci. Při dojezdu do Týnce nad Sázavou nám rozdala již tradiční pamětní medaile v tamní pizzerii a kdo chtěl ještě se mírně občerstvil.

Myslím, že za všechny můžu říct: „TĚŠÍME SE ZA ROK AHOOJ!!!“.

Miša Regálová

TOGETHER – Dámská a pánská jízda dohromady

O víkendu, přesněji řečeno od 17. do 19. dubna 2009, se uskutečnila velká akce pro mládež ve věku 12-20 let. A sešlo se nás hafo. Celkem dvacet čtyř účastníků.

Náš cíl byl Spáleníště (salesiánská chalupa v Jizerských horách), kam jsme dorazili po náročné cestě vlakem, ale díky taxi službě PavelHerian, spol. s r. o., jsme se do chalupy dostali brzo a nemuseli jsme ťapat sedm kilometrů do kopce.

Uvítala nás večeře, kterou pro změnu zařizovala vyhlášená gastronomická firma Miládka, spol. s r. o., která pro nás vařila celý víkend a musím potvrdit všechny obdivné kritiky.





Poté, abychom na sebe nepokřikovali hej ty tam, jsme se seznámili prostřednictvím her a pak následovala nejoblíbenější hra jménem UFON, která spočívala v tom, že se ve tmě hledal ufon, ale nesměl vás zase na oplátku zabít. Tato hra nám vystačila i na další večer...

Ale bylo už pozdě, tak hurá do postele, jelikož ráno nás čekala náročná hra.

Ráno jsme celí odpočatí vstali a vypravili jsme se na velkou celodenní hru. Přešli jsme do nedalekého lesa, kde se začala hrát hra Age, kde si jednotlivé skupinky stavěly svoje vojska a města a jejich úkolem bylo mít co největší a nejsilnější kolonii.

Hra byla úspěšně dokončena ve tři hodiny odpoledne, kdy se unavení hráči hladově vrhli na pozdní oběd. Poté bylo volnější odpoledne, kdy jsme si mohli zahrát stolní hry. Kvečeru se ve skupinkách vyráběly internetové stránky pomocí výstřížků z novin, které charakterizovaly danou skupinku.

Ke každému správnému víkendů patří táborák, tak ani my jsme jej neopomenuli. Komu venku u ohně byla zima, mohl na chalupě trávit večer v podobě originální hry Ufon. Vše bylo ale ukončeno okolo jedenácté večer. Opět se rozdělovalo do skupinek. Tentokrát ale měli všichni zavázané oči až na jednoho, který je vedl náročným terénem. Naštěstí se nic vážného nestalo a až na špinavé oblečení všichni dorazili z nočního výletu, kde šlo o důvěru v ostatní, v pořádku.

V neděli nás čekala mše svatá v nedalekém Vysokém nad Jizerou. Nemohli jsme vynechat vyhlášenou místní cukrárnu, proto jsme se po mši stavili na zákusek, který byl v porovnání s cenami v Praze za hubičku.

A jelikož se už blížil čas odjezdu, bylo na programu balení a uklizení. Cesta na vlak, opět díky rychlé firmě PavelHerian, spol. s r. o., proběhla hladce a všichni plni zážitků jsme se vrátili zpátky do Prahy.

Víkend sice skončil, ale mohu s určitou jistotou tvrdit, že to nebyl poslední víkend mládeže a doufáme, že se něco podobného brzo uskuteční...

Kubik

Zelený výlet aneb honba za pokladem

Je 9. dubna 2009 okolo 8⁴⁵ a pomalu se schází děti, které jsou ochotné pomoci slečně Vilemině vypátrat piráty, kteří ukradli vzácný poklad.

Nakonec za poklad nasazuje životy přesně dvacet čtyři dobrodruhů. Převpravujeme se na Betlémské náměstí, kde na nás čeká slečna Vilemína, která nám radí, kudy piráti šli. Ještě než se vydáváme na cestu, rozdělujeme se do skupinek. A honba může začít!

Stopa každé skupinky vede jiným směrem, proto se ztrácíme z dohledu.

Jako první musíme dát dohromady mapu, kterou hlídají piráti. Po náročném boji ji dáváme dohromady a vydáváme se na první stanoviště, které je zakreslené na mapě.

Takto procházíme asi šest stanovišť, kde potkáváme různé lidi, kteří nám vždy poradí, kudy dál, ale jen když jim pomůžeme s úkolem - naplňujeme konev vodou pomocí novin, snažíme se najít odpověď na složité hádanky, luštíme šifru či se učíme básničku. Cestou nás ale ohrožují piráti, kteří nám chtějí překazit

hledání pokladu. Ale vždy se statečně bijeme, takže nakonec se všechny tři skupinky setkáváme u františkánů, odkud se společně vydáváme na Střelecký ostrov, kde jsou piráti s pokladem.

Po krátké bitce zneškodňujeme korzáry a jdeme vracet poklad slečně Vilemině, která na nás čeká u svého záměčku Kinských. Za statečnost, nasazení a chrabrost dětí, má pro nás přichystanou odměnu. Když se dosyta posilníme, vyrazíme do Dolních Počernic, kde na nás na faře čeká večere.

Honba za pokladem byla velmi náročná, ale zvládaly to jak děti, tak i rodiče.

Všem statečným dětem ještě jednou děkujeme.

vojáci Jean a Petr



Žehnání sochy sv. Jana Nepomuckého v Dolních Počernicích

Moderní socha sv. Jana Nepomuckého od akademické sochařky Ellen Jilemnické, která byla na popud starosty Zbyňka Richtera a s finančním příspěvím Pražského magistrátu vytvořena a odhalena 24. října 2004 v Dolních Počernicích u mostu přes Rokytku, byla slavnostně požehnána v neděli 17. května 2009. Tímto aktem byl završen jeden z významných kulturních počinů v naší obci. Můžeme se chlubit krásnou osobitou moderní sochou jako jedni z mála, většina soch tomuto světcí věnovaných, jsou z období baroka, někdy nepřilíhš valné kvality.





Slavnostní žehnání sochy proběhlo v neděli 17. května 2009 odpoledne za účasti starosty Zbyňka Richtera. J. E. pražský světitel biskup Karel Herbst, SDB, požehnal sochu za přítomnosti salesiánů, administrátora zdejší farnosti P. Pavla Hertla, SDB. Tento akt a událost přišli podpořit lidé z farnosti a širokého okolí Počernic. Ke krásné atmosféře odpoledne přispěl známý Dolnopočernický chrámový sbor pod vedením paní Babkové. Po skončení slavnosti byli všichni zúčastnění pozváni do radničního klubu na besedu, posezení, občerstvení a možnost setkání s otcem biskupem Karlem Herbstem a autorkou sochy Ellen Jilemnickou. Otec biskup velmi ocenil moderní sochu, svým způsobem ojedinělou a poděkoval všem, kdo se o ni zasloužili. Organizaci celého odpoledne si vzal na starost Dr. Tomáš Jirsák, za což bychom mu měli poděkovat. Díky němu máme v Počernicích nejen krásnou moderní sochu, ale od tohoto odpoledne i možnost přimlvy sv. Ujhánka z Nepomuku...

Paní Ellen Jilemnická přiblížila svůj výtvarný záměr sochy sv. Jana Nepomuckého:

"Základní kompozice sochy je koncipovaná jako linie vznášející se k nebi. Protáhlý tvar vyjadřuje pokoru a odevzdání. Sokl je vytvořen jako vodní síla, která vydává ducha k nebi. Tvar celé sochy je protáhlý, nepředimenzovaný, duchovní... Můj záměr byl, aby socha vyjadřovala to základní čím sv. Jan byl a to je pokora, láska, čest a věrnost.."



Krátce ke sv. Janu Nepomuckému

Sv. Jan Nepomucký je náš národní svátek, je zemským patronem Čech a Bavorska, má velký věhlas po celém světě, především Bavorsku a zemích Latinské Ameriky. Je uctíván jako mučedník zpovědního tajemství a patron při přírodních pohromách a povodních (díky způsobu jeho smrti). Jeho vyobrazení lze nalézt na mnoha místech, především na mostech. Se stovkami kostelů a kaplí zasvěcených sv. Janovi Nepomuckému se setkáváme nejen u nás, ale i za hranicemi. Svatojánské sochy patří k typickým atributům tradiční české krajiny. Najdeme je zejména na mostech (patron vod), ale i dalších místech. (V Dolních Počernicích máme také jednu sochu sv. Jana Nepomuckého z období baroka. Byla u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích. V současné době je umístěna v depozitáři MÚ, značně poškozena působením času a vandalů.)

Kult sv. Jana Nepomuckého je nerozlučně spojen s českým barokem, kdy patřil sv. Jan k nejvýznamnějším světcům.. Podle sv. Jana Nepomuckého byla roku 1929 pojmenována také česká papežská kolej v Římě, Nepomucenum.

Olga Stárková, fotografie Karla Vosátky

Napsal nám Don Med

Don Bosco Scool,
Imphal, Manipur

Drazí přátelé,

posílám Vám jako obyčejně tento dopis, abych Vám poděkoval za vaši dobrotu a štědrost, za kterou Vám chci poděkovat s přáním všeho dobrého od našeho nebeského Otce, který nás všechny miluje. Je to také přání Boží milosti v tomto roce 2009 pro Vás a pro celé vaše rodiny. Celý svět se hýbá a my také.

Vánoce nám připomínaly Boží lásku, když On sám se nám zjevil a ukázal nám tu pravou cestu, která vede tam, kde se konečně spojíme v Kristu Pánu. Přeju Vám šťastný rok 2009.

Svět teď zdá se všelijaký, když se podíváme do novin, jako celek a i naše Indie, zdá se, že život nemá cenu a společnost se řítí do nejistoty. Ale nesmíme nikdy ztratit naději a nezoufat. Bylo to lepší v minulosti? Ale Bůh je náš všemocný KORMIDELNÍK, který nám nejen ukazuje správný směr, ale také nám dává svou ruku, abychom se nepotopili a tak, proč bychom se netěšili, když ON nám svou lásku a pomoc dá.

Teď více než v minulosti si vzpomínám, kde jsem začal svou životní cestu a také to moře milosti, které jsem už zakusil a zvláště kam mě Pán Bůh vede. Všecko hlásí Boží moudrost a lásku. Je mi už 94 roků. Udělal jsem něco? Nechám to na Pánu Bohu, on soudí celý můj život tak klikatou a přitom přímou cestou z Česka přes Itálii, přes Středozevní moře, velký oceán do Indie, kde jsem ukončil svoje bohoslovecká studia po čas války a „hned - hned“, jak to říkal náš STAREČEK, mě udělali ředitelem velmi početného ústavu pro aspirantský salesiánský život. Naštěstí jsem měl dobré pomocníky těch devět let, po kterých mě vyšoupli do studentátu pro filozofická studia a konečně jsem musel být salesiánským inspektorem, když celý indický poloostrov byl jedinou inspekcí i s Ceylonem. A teď třicet let od té doby jsem na konci. Bůh byl můj opravdivý OTEC a Panna Maria vždycky mi pomáhala a teď Vás ještě zdravím a modlím se za Vás.

Zůstávám Váš v srdci Páně.

Váš krajan J. Med, SDB

Bůh Vám žehnej, chýlím se ke konci a modlím se za všechny. Všichni mi pomáhají a doufám a modlím se za nás a za celou vlast.

Potřebujeme teď dobré a horlivé svaté dělníky na vinici Páně. Pomáhejte nám.

Kronika dolnopočernické farnosti XIII.

Kroniku pro nás v letech 1992-1995 zpracoval a nejen staromilským jazykem, ale navíc krasopisně sepsal současný Otec řádu Tovaryšstva Ježíšova, studující na papežské universitě Gregoriáně, druhy obyvatel dolnopočernického zámku Mírek Herold.

... Dlužno připomenout skutečnosti tyto:

Dne 7. ledna 1964 byla do státního seznamu nemovitých památek ve Středočeském kraji pod č. 2047 zapsána kulturní památka, již představuje farní kostel Nanebevzetí Panny Marie spolu se sochou sv. Jana Nepomuckého a se sochou sv. Vavřínce.

Dne 27. března 1972 byl farní kostel dolnopočernický opět zapsán jakožto kulturní památka do státního seznamu nemovitých kulturních památek v kraji Středočeském.

K dalším církevním památkám v Dolních Počernicích patří velký Krucifix na rozcestí ulic Národních hrdinů a Nad rybníkem, poblíž fary. (Později bude odstraněn a bude se shánět náhrada.)

Zajímavou historickou památkou jest i Mariánský sloup, pocházející z roku 1813. Snad toho roku nebo až roku 1819 jej nechala postavit paní Anna Košťálová při hlavní silnici poblíž hostince Barborky. Později jej nalézáme u farního kostela. Za komunismu byl poničen a soška z něj neznámo kam zmizela. Jeden vesničan jej dal do uspokojivého stavu, vsadil na vlastní sošku Panny Marie a umístil takto ozdobený do

své zahrady v Dolních Počernicích v místech, kde se říká „Na Vinohradech,, na rohu ulic Listopadové a Podkrkonošské (č.p.457). Tam sloup tento nalezneme i dnes.

Je to pěkná práce s nápisem českým na podstavci (s letopočtem 1813) a se soškou Panny Marie na vrcholu.

Farní úřad nalézá se v č.p. 71 v ulici Národních hrdinů.

Další část přineseme v některém příštím čísle DoPoLi.

z originálu kroniky přepsal Tomáš Krňávek

Výsledky sčítání účastníků přítomných na bohoslužbách 19. dubna 2009 v Praze 9 - Dolních Počernicích

| | |
|---|--------|
| Počet přítomných: | 141 |
| Průměrný věk přítomných : | 37,1 r |
| Procent: | 100 |
| Počet přítomných žen: | 87 |
| Průměrný věk přítomných žen: | 39,9 r |
| Procent: | 61,7 |
| Počet přítomných mužů : | 54 |
| Průměrný věk přítomných mužů : | 32,5 r |
| Procent: | 38,3 |
| Počet vydělávajících žen : | 29 |
| Průměrný věk vydělávajících žen: | 48,5 r |
| Procent: | 20,6 |
| Počet nevydělávajících žen : | 77 |
| Průměrný věk nevydělávajících žen: | 35,6 r |
| Procent: | 41,1 |
| Počet vydělávajících mužů : | 23 |
| Průměrný věk vydělávajících mužů: | 44,2 r |
| Procent: | 16,3 |
| Počet nevydělávajících mužů : | 31 |
| Průměrný věk nevydělávajících mužů : | 23,8 r |
| Procent: | 22 |
| Počet všech vydělávajících žen a mužů : | 52 |
| Průměrný věk vydělávajících žen a mužů : | 46,6 r |
| Procent: | 36,9 |
| Počet všech nevydělávajících žen a mužů : | 89 |
| Průměrný věk nevydělávajících žen a mužů: | 31,5 r |
| Procent: | 63,1 |

Skupiny podle věku

| věk | ženy vydělávající | | muži vydělávající | |
|---------|----------------------|----|----------------------|----|
| | ano | ne | ano | ne |
| 0 - 9 | 0 | 16 | 0 | 15 |
| 10 - 19 | 0 | 9 | 0 | 8 |
| 20 - 29 | 1 | 5 | 2 | 0 |
| 30 - 39 | 8 | 4 | 9 | 1 |
| 40 - 49 | 5 | 2 | 6 | 0 |
| 50 - 59 | 9 | 2 | 2 | 1 |
| 60 - 69 | 5 | 11 | 2 | 1 |
| 70 - 79 | 1 | 6 | 1 | 4 |
| 80 - 89 | 0 | 2 | 1 | 1 |
| 90 - 99 | 0 | 1 | 0 | 0 |

Adopce na dálku

Vážení přátelé a laskaví dárci,

v minulém čísle jsem Vás informoval o skluzu do ve vybírání finančních prostředků pro naše adoptované děti. Ten se nám podařilo překonat nikoli tím, že bychom vybrali dost peněz na dvě děti, ale že jsme o jedno z nich přišli, protože se jeho rodiče přestěhovali, takže vypadlo z projektu AnD. Zatím si tedy nebudeme přibírat další dítě a uvidíme, zda naše vybírání na Willyho překoná potřebných 7 000 Kč a budeme si moci další dítě dovolit. V příštím čísle také přineseme Willyho dopis pro nás, který se do tohoto čísla už nevešel.

Havran

občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby; na žádost můžeme zasílat e-mailem; o zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Pavel Dominik Hertl, SDB; redakci a technické zpracování provádí Tomáš V. F. Jirsák Havran; příspěvky dodávejte laskavě (pokud možno) jen v elektronické podobě, a to na adresu dopoli@email.cz., jinak osobně administrátorovi; vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah